

[POSADNIONY *part praet pass pf*

N pl subst posadnion(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. posadnić.

Taki, na którym została otarta skóra: Synu człowieczy/ Nabuchodonozor Krol Babiloński ociążył pracą wielką woylko łwe v Thyru/ wżytki głowy ich obłyśiały/ y ramięná ich poładnione łą [omnis humerus depilatus est] BibRadz Ez 29/18 (Linde s.v. posadnić).

JR